

[Sigsgaard.]

samme forbryderiske sindelag — tror jeg han udtrykte sig — ved skatteforbrydelser som ved andre forbrydelser. Jeg ved ikke, om jeg forstod det helt — det var måske ikke helt så præcist — men jeg vil dog gerne i den anledning gøre den bemærkning, at mens en lovovertrædelse, der kan medføre adskillige måneders fængsel, kan ske ud fra en ophidset tilstand, et øjeblikks uligevægt, og derfor måske til en vis grad er undskyldelig, så kan det samme næppe siges at være tilfældet for skatteforbrydelser. Dér foreligger i almindelighed koldt overlæg, og derfor må man, som også flere ordførere har været inde på, se ganske anderledes på fængselsstraf i forbindelse med skatteforbrydelser, end man ser på fængselsstraf i øvrigt.

Hr. K. Axel Nielsen var også inde på, at hvis man skulle flytte disse straffebestemmelser fra en særlov over i straffeloven, så var der jo så mange andre straffebestemmelser i særlove, der skulle flyttes over, og det kunne tage en hel masse år. Se, jeg er ikke tilhænger af det princip, at når vi får øje på et eller andet problem, som vi måske er enige om, eller som et flertal er enig om er ganske alvorligt, så skal vi begynde at kigge os om og se, om der ikke findes tilsvarende eller lignende problemer i hundrede og sytten andre love, og så skal vi bruge flere år på at få lavet en helhedsløsning af alle disse problemer. Jeg kan ikke se noget, der hindrer, at man foretager den overflytning af straffebestemmelserne, som her er foreslået; og så skal jeg i øvrigt ikke have noget imod, at man overvejer at gøre det samme for andre særloves vedkommende.

Også finansministeren var inde på, at det jo var et slag i luften med flere kontrolopgaver til skattemyndighederne og afgiftsmyndighederne, når personalet mangler. Må jeg dertil sige, at en række af de forslag, der er fremsat, jo i og for sig indebærer forenklinger. F. eks. ville jeg da mene, at forslaget om, at skattemyndighederne, når de selv skønner, at der er grund dertil, uden at spørge højere instanser kan foretage undersøgelser på stedet, f. eks. hos en erhvervsdrivende, er en forenkling i forhold til nu, hvor højere instansers godkendelse skal indhentes. Og sådan er det i en række af de bestemmelser, vi tager op til behandling i forslagene her, at man skal til højere instanser.

Det må være tidrøvende, og jeg kan levende forestille mig de dynger af papir, der er forbundet med, at man skal igennem alle disse instanser. Der er altså i høj grad tale om en forenkling, og derfor strækker argumentet om personalemangelen ikke til, selv om det selvfølgelig gælder til en vis grad.

I øvrigt sagde finansministeren vedrørende undersøgelser på stedet og vort forslag om, at bemærkningen om, at der skal være rimelig grund til det, udgår, at det skønnede han ikke, der var behov for. Må jeg dertil sige, at mig bekendt — og selvfølgelig har jeg også talt med skattefolk om forslagene her — kan man jo i almindelighed først, når en undersøgelse på stedet er foretaget, skønne, om der nu også var rimelig grund eller ikke var rimelig grund til det. Det kan tit være svært at afgøre på forhånd, og jeg mener derfor, at denne bestemmelse skal udgå.

Hr. Jens Foged talte om, at ordene skulle opretholdes, for der skulle være en vis sikkerhed for borgerne; de skulle have en vis følelse af sikkerhed over for skattevæsenet. Nu er der jo bare det ved det, at så vidt jeg ved, har toldvæsenet ikke den begrænsning, og hvis hr. Jens Foged mener, at skatteyderne skal have denne sikkerhed i forhold til skattevæsenet, hvorfor så ikke over for toldvæsenet? Jeg synes ikke rigtig, der er grundlag for hr. Jens Fogeds argument, når vi dog for toldvæsenets vedkommende har undladt begrænsningen.

Finansministeren var lidt betænkelig ved, at forskellige spørgsmål, som i dag afgøres af finansministeren, skulle afgøres af skatterådene. Man kan overveje disse betæneligheder, men jeg vil dog pege på, at det, at finansministeren har afgørelsen og figurerer mange steder i denne lov, kan betyde, og så vidt mig bekendt også har betydet, at en række af de beføjelser, vi her omtaler, næsten ikke bruges. Det drejer sig bl. a. om beføjelsen til at indhente oplysninger hos erhvervsdrivende om ikke-navngivne skatteydere. Jeg tror, det ville være særdeles hensigtsmæssigt for en effektiv ligning at få disse bestemmelser brugt. De bruges ikke i dag, og det er et af de områder, hvor vi foreslår „finansministeren“ erstattet med „skatterådene“.

Finansministeren mente, at justitsministeren ville pålægge den arbejdsgruppe, som